

СТРЕЉАНИ СТУДЕНТ ИЗ ШАТОРЊЕ НА ЗЛАТИБОРУ

Када сам ишао са Златибора у Чајетину, у пределу данашњих Партизанских Вода приметих да се нешто лелуја из једног Јарка. Када сам пришао ближе, видим да је то човечија рука. Повукох за руку и извукох човечији леш.

Одмах видим да је то леш једног од тешких партизанских рањеника које су Немци стрељали на Златибору крајем новембра и почетком децембра 1941. године.

Како је одмах после стрељања пао велики снег, многи партизани нису могли да буду сахрањени у земљу, већ их је затрпао дубок снег. Овај партизан је сигурно бежао па је ту, у овом јарку, остао мртав.

Пошто је био мрак, ја сам сутрадан дошао с једним сељаком, чини ми се да се презива Кутлешић, да, сахранимо овог партизана. Том приликом сам нашао код њега легитимацију са подацима. Звао се Живко Томић. Био је студент Филозофског факултета у Београду, а родом из села Шаторње код Тополе.

Јавио сам његовом оцу Павлу, земљораднику, који је дошао мојој кући те смо заједно обишли гроб његовог сина,

Како Немци нису дозвољавали да се лешеве пренесе, отац га је тек после рата пренео и сахранио у Шаторњи.

У Шаторњи је формирана радна задруга, која је носила име Живка Томића, Ја сам одлазио у ту задругу.

Милан СМИЉАНИЋ, прота